

· Štvrtá kapitola ·

JONAHOVA KNIHA

„Pozri sa do svojho nového vaku,“ povedala mama, keď vošli do stánku, kde predávali pizzu a hamburgery.

„Americké jedlo, ale to všetko teraz necháme tu,“ povedal otec cestou na letisko. „Dali sme ti doň knihu, aby ti pomohla. Aj preto, že je zábavná.“

Bola zahrabaná pod všetkými ponožkami a teplým oblečením: malý fotoalbum. Na obale stálo: JONAH BROWN.

„Čo je to?“ opýtal sa Noah.

„Fotografie,“ povedala hrdo mama. „Aby ti pomohli zapamätať si, kto si, tvoje nové meno a všetko ostatné.“

„Mama myslela trochu dopredu,“ ozval sa otec. Na prvej strane bola fotografia domu, ktorý Noah nepoznal. Pred ním stála rozmazaná rodina.

„Čo je to za dom?“

„Jonahov dom,“ odvetila mama. „Niekoľko nasledujúcich mesiacov tvoj dom, dobre? A okrem toho aj Samov a Lindin dom – to sme my s otcom.“

Naozaj? Môžete len tak vziať Marka a Lisu Kellerovcov a urobiť z nich ľudí s úplne inými menami? Noah civel na nepochopiteľné fotky a potom na nepochopiteľnú (ale usmievajúcu sa) mamu.

„Dom? Prečo potrebujeme iný dom?“

„Aby náš skutočný dom v Oáze zostal utajený,“ odvetil otec. „Aby bol v bezpečí a súkromí, len pre nás, keď skončíme s Brownovcami a budeme sa môcť vrátiť naspäť ku Kellerovcov. Nechceme, aby sa vo Východnom Nemecku dozvedeli niečo o našom dome v Oáze. Nechceme, aby ľudia niečo vedeli. Takže Brownovci majú svoj vlastný príbeh. Ako v románe, chápeš? Tento sa odohráva v Roanoke vo Virgínii.“

„V Roanoke?“ zopakoval nahlas Noah, ale vnútri bol čoraz zvedavejší a zvedavejší ako Alica.

„Treba si toho veľa zapamätať!“ pokračoval Noahov otec. „Mená, miesta, dátumy. Preto sme si mysleli, že Jonahova kniha príde vhod.“